1ste. JAARGANG. CURACAO DEN 22n. NOVEMBER 1884. Nº 47.

AMIGOE DI CURAÇAO.

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO.
PLEIN VAN PIETERMAAL. Nº 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao.* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba.* — Playa.
JOSE A. ROSA HERRERA, *Bonaire.* — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 tè 7 regel. fl 0.50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

27 Nov.	*Valencia*	van	New-York.
30 „	*Maracaibo*	„	Maracaibo.
7 Dec.	*Royal Mail*	„	Southampton.
7 „	*Glenfyne*	„	New-York.

CALENDARIO.
November.

23.	DOMINGO.	S. Clemente papa i m.
24.	LUNA.	S. Juan de la Cruz c.
25.	MARTES.	Stª Catalina v. m.
26.	RAZON.	S. Pedro Alexandrino m.
27.	HUEBES.	Stos. Facundo i Máximo mm.
28.	BIERNES.	S. Gregorio III papa.
29.	SABRA.	S. Saturnino m.

STAND DER MAAN.

E. K. 25 Nov. 5 ure 40 m. P. M.

Opkomst der Zon:
23 Nov. 6 ure 16 m.
Ondergang der Zon:
23 Nov. 5 ure. 44 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

24 Nov.	*Carácas*	naar	New-York.
25 „	*Maracaibo*	„	Maracaibo.
2 Dec.	„	„	„
7 „	*Paketsch*	„	St. Thomas.

NEDERLAND.

II.

Curaçao gaat nu eenmaal den weg van ontwikkeling en vooruitgang op. Tot verstandelijke en zedelijke beschaving zijner ingezetenen heeft het zelfs, eenige weken geleden, „in Naam des Konings" een bevel ontvangen door de afkondiging van de *Verordening, regelende het Onderwijs in deze Kolonie.* Elke andere soort van vooruitgang zal nu, volgens sommigen, van zelf moeten volgen. Geen plek ter wereld ook, die zooveel aanspraken kan doen gelden om een land van melk en honig te worden! Immers, trotsch was Curaçao altijd op zijne ligging, die het een natuurlijk aanknoopingspunt doet zijn tusschen de honderden eilanden Boven den Wind en de rijke Zuid-Amerikaansche gewesten; vol blijde verwachting, zoo heet het, ziet men hier uit naar de voltooiing van het Inter-Oceanisch kanaal van Panamá, van waar de zegeningen van wereldhandel en wereldbeschaving naar onze haven heur weg wel zullen vinden; de haven zelf is de aangeboren glorie van ons eiland: de tijd is nabij, dat men balanders, goeletten, schoeners brikken en stoomschepen met een bosch van masten op hare veilige wateren zal zien wiegelen; eindelijk een droogdok in 't verschiet— en wat blijft er voor Curaçao nog te wenschen over?.... Het is opmerkelijk, dat droombeelden van zulk een zalige toekomst het minst door de Curaçaonaars-zelven gekoesterd worden. Bij hen geldt het wellicht: „In een lagen rang heeft men niet veel noten op zijn zang" en vinden zij bijgevolg op hun eiland weinig of geen reden om hooge en overdreven eischen aan de fortuin te stellen, of buitensporige wenschen te voeden. Toch dienen zij ook gewaarschuwd tegen onverstandige geringschatting van eigen grond, eigen kracht en eigen toekomst! Dit laatste geeft ons moed, om te antwoorden op bovengestelde vraag der Optimisten: wat er nog voor Curaçao te wenschen overblijft.— Niets minder, dunkt ons, dan dat ons hier op Curaçao een eind van den een of anderen Trans-atlantischen telegraaf-kabel mocht worden overgereikt, waardoor wij met andere volkeren, en wel op de eerste plaats met het Moederland, in rechtstreeksch en snel verkeer of gemeenschap zouden kunnen treden.

Dat overigens onze wensch naar zulk een vooruitgang niet onredelijk noch overdreven is, konden wij al licht met vele rēdenen staven; en vooral op dit oogenblik zouden diegenen onzer lezers, die belang stellen in de binnenlandsche politiek van Nederland, door zulk eene telegrafische gemeenschap uitnemend gebaat worden. Belangrijke gebeurtenissen toch hebben sinds weken reeds in het Moederland plaats gegrepen. De einduitslag evenwel der verkiezingen; de juiste verhouding in getal en kracht van de partijen; de eerste werkzaamheden der nieuwe Kamers, en vele andere wetenswaardige zaken bleven tot nog toe voor ons in het duister. Intusschen hebben wij in ons voorgaand artikel gelegenheid gehad, het terrein der Verkiezingen eens in oogenschouw te nemen en de kansen der Conservatieven, Anti-revolutionnairen, Liberalen en Katholieken te berekenen.— Een keurige teekening leverde onlangs Dr. Schaepman van die partijen, tegen welke de Katholieke partij strijd heeft te voeren.

„Welke zijn de drie partijen, waartegenover de Katholieken zich geplaatst zien? Ik zal ze noemen bij den naam aan drie Hollandsche geslachten in vroegere dagen gegeven: „*de oudste, de stoutste* en *de rijkste.*"

„De oudste" voorzeker mag de conservatieve partij genoemd worden. Zij is voortgesproten uit de vroegere staats— of protestantsche partij. Deze toch was immer behoudend. Zonder vaste principes voor op te stellen, tracht zij het bestaande te doen voortduren. Zij zou gaarne openbaar onderwijs willen met religieuzen tint, maar de bijzondere school valt niet erg in haren smaak. Haar gelid, tot drie man ingekrompen, staat tusschen het vuur, maar het kleine hoopje, overigens uit drie verdienstelijke afgevaardigden bestaande, lijdt geen verliezen.

„De stoutste" heeft voorzeker de anti-revolutionaire partij het recht genoemd te worden.

Stout was haar optreden, stout was het in haar, zich de Calvinistische te doen noemen. Want zij wist daardoor tegen zich in het harnas te jagen èn de modernen, èn de synode, èn de Katholieken.

Maar waarin dan schuilt hare kracht? Dáárin, dat zij de partij van recht en vrijheid is geworden; dáárin, dat zij de eerbiediging van Gods geboden eischte, maar zonder inmenging van den staat in den Godsdienst. En het is om die reden, voornamelijk, en ook omdat wij niet langer de paria's der 17de eeuw zijn, dat zij bij ons een bondgenoot vond.

Eindelijk „de rijkste". Als zoodanig kan de liberale partij genoemd worden.— Niet evenwel om haren inhoud, doch om haren omvang. Onverzoenlijk en verdeeld in zich zelve, is van haar, bij wie de eerzucht alles, het vaderland niets is, geen heil te verwachten. Zij heeft zich zoodanig getoond, door met de wet het recht te verkrachten. Zij heeft gespot, niet met het woord gemoedsbezwaar, maar met de zaak zelve. En rinkelend met de sleutels van de schatkist, heeft zij ons toegeroepen: „De vrijheid hebt ge, maar naakt zult ge langs den weg gaan."

Het eerste werk van de nieuwe Staten-Generaal is de beraadslaging over de grondwetswijziging, waarvan hun voorgangers de noodzakelijkheid hebben uitgesproken.

„De nieuwe Kamers — zoo luidt het slot van art. 197 der Gw. — overwegen dat voorstel (door de vorige Kamers aangenomen) en kunnen niet dan *met twee derden* der uitgebrachte stemmen de aan haar, overeenkomstig voornoemde wet (nl. die waarbij de Koning in gemeen overleg met de Staten-Generaal de noodzakelijkheid eener bepaalde wijziging heeft vastgesteld) voorgestelde verandering goedkeuren." De nieuwgekozen Kamers behandelen dus ieder afzonderlijk die voorgestelde en reeds door de vorige Kamer wenschelijk gekeurde verandering, en moeten haar in haar geheel aannemen of verwerpen, *zoodat de Tweede Kamer hierbij van haar recht van amendement geen gebruik mag maken.*

Verleenen zij aan die wijziging hare goedkeuring, en wordt deze andermaal door den Koning bekrachtigd, dan eerst heeft de herziening der Grondwet haar beslag gekregen, en worden overeenkomstig het voorschrift van art. 199 der Gw. „de door den Koning en de Staten-Generaal in de Grondwet vastgestelde veranderingen plechtig afgekondigd en bij de Grondwet bevoegd." De Staten-Generaal worden inmiddels van *grondwet*gevers weer gewone *wet*gevers, en hervatten als zoodanig hunne gewone werkzaamheden.

Daar echter de rooster van aftreding door die ontbinding in de war is geraakt, bepaalt art. 115 der Kieswet, „dat bij ontbinding van eene der Kamers of van beide de rooster van aftreding telkens opnieuw begint te werken: voor de Eerste Kamer over twee jaren, voor de Tweede Kamer over één jaar, te beginnen met den eerstvolgenden derden Maandag in September."

Op den derden Maandag van Sept. 1886 moet alzoo de helft der thans te vernieuwen Tweede Kamer aftreden, en de andere helft op den derden Maandag van Sept. 1888, zoodat de gewone periodieke verkiezingen, die anders in Juni 1885 zouden moeten plaats hebben, na de ontbinding uitgesteld worden tot Juni 1886, en het best kan gebeuren, dat de thans zitting hebbende leden, die zonder ontbinding zich in Juni 1885 aan herkiezing hadden moeten onderwerpen, wanneer zij na die ontbinding opnieuw gekozen worden, eerst in Juni 1888 aan de beurt van aftreding komen, en omgekeerd.

In de ure van de ontbinding der Kamers werd in Nederland de aandacht niet weinig gaande gemaakt door het bekend worden van een Regeerings-besluit, om niet alleen art. 198 aan eene herziening te onderwerpen, maar ook onderscheidene andere herzieningen in de Grondwet aan te brengen. Hieromtrent zegt „de Post", aan wie wij over de gewichtige vraagstukken van Grond-

wetherziening, ontbinding der Staten-Generaal en de gevolgen daarvan menige opheldering dank weten—: „In den loop van het volgende jaar zullen dus de Staten-Generaal andermaal geroepen worden om over de noodzakelijkheid van Grondwetswijziging uitspraak te doen. Of deze herziening even vlug en gemakkelijk van stapel zal loopen als die, welke thans aan de orde is, mag met reden betwijfeld worden. „Geene herziening zonder gelijktijdige wijziging van art. 194" luidt het parool van de meest gezaghebbende Katholieke organen, met welk parool wij ons, voor zooveel noodig, volkomen vereenigen. En zullen nu de liberalen gedoogen, dat aan „dit heilige der heilige" onzer constitutie getornd worde?"

Het valt moeilijk te gelooven. Maar dan is ook elke poging tot herziening onzer hoogste staatswet, hoe ernstig gemeend ook, slechts ijdel werk.

PASTOOR SCHLEIJER'S WERELDTAAL.

VOLAPÜK.

Het menschdom wordt bij den dag kosmopolitischer. De grenzen tusschen Rijken en Staten, zoowel natuurlijke als kunstmatige, verdwijnen meer en meer: spoorwegen, telegrafen en telephonen hebben onzen aardbol als het ware verkleind, door de grootste hinderpalen over te stappen en de afstanden te verminderen. Het wereldverkeer neemt nog voortdurend toe en de volkeren — ik zeg niet de regeerders — streven naar een vreedzame vereeniging.

Is het dan wonder, dat ook de laatste scheidsmuur, de verscheidenheid der talen, staat weggeruimd te worden door de invoering eener algemeene Wereldtaal?

Men versta ons echter wel. Het bovengezegde worde niet opgevat in den zin, dat eens alle talen der aarde zouden verdwijnen en alsdan slechts een enkele meer zoude bestaan, zooals vóór den Babelschen torenbouw! Dat zal wel nimmer in 't hoofd van een verstandig mensch opkomen. Neen, maar dat alle menschen bij de steeds voortgaande cultuur naast hunne moedertaal nog één vreemde taal leeren, welke dan het algemeene communicatiemiddel van allen zal worden, is, dunkt ons, zeker geen onmogelijkheid.

De vroegere pogingen, o. a. die der *Académie Française*, om de wereld één algemeene taal te bezorgen, leden schipbreuk, wijl zij gedaan werden in een tijd, „toen een idee honderd jaren noodig had om begrepen, en nog eens honderd om uitgevoerd te worden."

Men vraagt wellicht: „Waarom een nieuwe taal gemaakt? Waarom niet een reeds bestaande, b. v. de Engelsche of Fransche, tot Wereldtaal verheven?"

De opmerking is, oppervlakkig beschouwd, niet onjuist. Er zijn echter voornamelijk *vier* redenen, welke verhinderen, dat ooit eenige bestaande taal Wereldtaal zal worden. Deze zijn: 1° een staatkundige reden; 2° een, die de uitspraak betreft; 3° de nationaliteit der talen en de daaruit voortspruitende rivaliteit der volkeren; 4° de grammatica.

Om niet te lang te worden, zullen wij te dezer plaatse deze redenen niet nader ontvouwen; eenige toelichting zij voldoende. Het ligt voor de hand, dat ieder volk *zijn* taal tot Wereldtaal verheven zou willen zien; en dit in aanmerking genomen, zou een congres, dat deze aangelegenheid behandelde, al spoedig ontaarden in een Poolschen landdag. Verder leveren alle bestaande, gecultiveerde talen vele moeilijkheden op. Wel zou de Engelsche nog al gemakkelijk aan te leeren zijn, als ze maar niet zoo'n vreeselijk verwarde orthographie had. De Fransche heeft te veel regels en uitzonderingen, zelfs tot in den 3n. graad. Ook zijn Latijn en Grieksch veel te moeilijk.

Al deze omstandigheden nu gaven een Duitsch geleerde, den eerw. heer *Schleijer*, R. K. Priester te Litzelstetten, aanleiding tot het construeeren eener Wereldtaal, *Volapük* geneemd, welke de moeilijke en tijdroovende taalstudiën van kooplieden, beambten, studeerenden, geleerden, staatslieden, enz. tot een minimum terugbrengt, dewijl hare regels eenvoudig en consequent en daardoor gemakkelijk te onthouden zijn.

Eer wij een kort overzicht van Schleijer's uitvinding geven, moge hier een en ander over den grooten taalgeleerde zelven volgen.

Johann Martin Schleijer, sedert 1875 pastoor te Litzelstetten bij Konstanz in Baden, werd in 1831 te Oberlanda, waar zijn vader *Oberlehrer* was, geboren. Hij is een waar genie op het gebied der taalkennis, een waardige evenknie van Kardinaal Mezzofanti, die in de eerste helft onzer eeuw de wereld door zijn uitgebreide kennis verbaasde. Volgens de jongste ons verstrekte inlichtingen is de heer Schleijer bekend met niet minder dan 50 talen, waarvan hij er 28 goed spreekt en schrijft. Deze alle heeft hij met elkander vergeleken met het doel om voor alles, wat in eenige taal gezegd kan worden, vormen en woorden op te nemen in zijn Volapük.

Daarna maakte hij in 1879 zijn „Wereldalphabet" openbaar in Latijnsch schrift. Het bestaat uit 38 letterteekens, waaronder enkele nieuwe vormen en eenige eenvoudige teekens voor zekere klankmodulaties. Met deze letters kunnen alle woorden, uit welke taal ook, voorgesteld worden; en daar ieder teeken immer en altijd denzelfden klank voorstelt, en geen enkele klank door verschillende teekens of door meer dan één wordt afgebeeld, zoo zal de uitspraak van Volapük over de geheele wereld dezelfde zijn. Hierop volgde spoedig zijn in de meeste talen overgezet „Entwurf einer Universalsprache für alle Gebildeten der ganzen Erde."

Ofschoon aan Volapük de meest verbreide taal, de Engelsche volkstaal, ten grondslag ligt, is toch zijn grammatica wegens haar strenge, iedere willekeur en onregelmatigheid uitsluitende logica, zeer zelfstandig en daarbij zoo ongemeen eenvoudig, dat iemand, die zijn moedertaal goed kent, de spraakleer binnen een paar dagen gemakkelijk kan aanleeren. Bovendien is Volapük kort, dewijl het geen lidwoorden, geen hulpwerkwoorden noch lange omschrijvingen heeft. Moeilijkheden in de uitspraak zijn niet te duchten, daar bijna altijd een volle klank met een medeklinker afwisselt. Toonlooze letters of afschuwelijk leelijke neusklanken, zooals b. v. in 't Fransch, of onuitspreekbare *th's* zooals in 't Engelsch, komen er niet in voor.

De woorden zijn ook gemakkelijk te onthouden. Ik neem aan 4000 wereldtaalwoorden te leeren in denzelfden tijd als 1000 van een andere taal. Kent men er daarenboven één, dan kent men er dadelijk een half dozijn, vermits alle verwante gedachten van denzelfden stam afgeleid zijn, en wel steeds op dezelfde wijze.

Zoo b. v. is *tif*=diefstal; *tifel*=dief; *tifen*=rooverij; *tifön*=stelen; *patifön*=gestolen worden; *tifik*=steelsch, schelmsch; *tifiko*=steelsgewijze; *ji-tif*=dievegge; *tifel-il*=een jonge dief.

Evenzoo: *löf*=liefde; *löfel*=een beminnaar; *ji-löfel*=een beminnares; *löfön*=beminnen; *palöfön*=bemind worden; *löfik*=beminnelijk, dierbaar.

Op gelijke wijze kan men met alle stammen handelen. Verder bezit de Wereldtaal maar één geslacht; waar voor de duidelijkheid een nadere geslachtsaanduiding noodig is, geschiedt dit voor het vrouwelijk door voorvoeging van *ji* (= het Eng. *she*), en voor het onzijdig door aanhechting der lettergreep *os*; b. v. *ji-man*=vrouw; *löfikos* =het beminnelijke.

Schleijer's Wereldtaal vereenigt dus alles in zich, wat men kan eischen: gemakkelijkheid, kortheid en duidelijkheid. Zij heeft dan ook reeds in de meeste Europeesche en vele buiten-Europeesche landen ingang gevonden. Een maandblad, in Volapük geschreven, voorziet in de behoeften van en onderhoudt de gemeenschap tusschen hare beoefenaars. Ook is de wereldtaal-litteratuur reeds tamelijk uitgebreid; de groote spraakleer beleefde reeds een *vierden* druk; het woordenboek, bevattende meer dan 10,000 woorden, een *tweeden*, Vele klassieke stukken, we noemen slechts het bekende „Paul et Virginie" van Bern. de St. Pierre, Lessing's „Mina von Barnhelm", Dicken's „Crismas Carrol", zijn reeds in deze schoone taal overgezet.

Ten slotte mogen eenige zinnen in Volapük de nieuwsgierigheid onzer welwillende lezers bevredigen.

Hoe vaart U?	Liko stadons?
Ik dank U, gij zijt wel goed.	Danob, binons legudlik.
Ik heb U een verzoek te doen.	Labob begi len onsi.
Waarover spreekt Gij?	Dö kis pükons?
Het is mooi weer.	Binos stom jönik.
Hebt gij de courant al gelezen?	Eliladons-li gased ya?
Wees welkom, Mijnheer!	Vekömob onsi!
Vaarwel!	Lädyulo!

Gendringen, 24 Sept. 1884.

J. R. SMEETS Rz. (1)

(1) De schrijver, door den uitvinder als Leeraar der Wereldtaal (Volapüka-tidel) gediplomeerd, geeft nadere inlichtingen.

(„*De Post*", 11 Oct. 1884).

CORRESPONDENCIA.

Panamá, October 23 di 1884.

Den di e dianan-aki nan a coeminza haci e trabaonan di mas pisar den cobamentoe di Canal. Dia-Razon, fecha 8, nan a haci di promer prueba pa boela ceroe *Corrosito* den estacion *Bas-Obispo* i resultado tabata masjar faborabel. Un di tres parti di largoe di e seroe, koe ta di mas di trinta mil meter cúbico (cada meter cúbico tien un metro di largoe, un di hanchoe i un di diki) tabata henteramente garnar coe dinamita, i e parti-ai di e seroe ta camina plat caba. E draganan tambe ta haci e trabaonan bai hopi adilanti. Awendia tien cuater na trabao meimei di estacion *Gatun* i *Fox River* i como nan tien forza pa saca cada dia di diez-dos a diez tres mil meter cúbico, cobamentoe koe ta worde hacir den di e luna aki ta jega na un trescientoe-mil meter mas ó menos. Ademas tien un draga colosal, [masjar grandi] koe ta coba na *La Boca*, koe ta camina e Canal lo drenta Oceano Pacífico. Nan ta spera trabao di estacion *Colon* i di *Gatun* lo ta cabar na Junuari di anja koe ta bini.

Den un despacho di Mr. de Lesseps é ta bisa asina: "Mi tien intencion di bisita Panamá na 1885 pa inagurá un parti di e Canal meimei di e dos Oceanonan." Ta di supone, koe e gran Constructor di canal lo tien den itsmo un ricibimentoe k'é ta merece.

Den mi carta pasar, mi a doena nobo caba, koe General Benjamin Ruiz ta acampá [para klaar pa bringa] den Pampano coe algun di su partidarionan pa haci gera coe Gobiernoe. Como Gobiernoe no a haci nada pa coeri coe e revolucionarionan-ai fó, a socede, koe nan a toema un bapor chikitoe jamar *Alajuela* i nan a harméle pa gera. Un mainta e bapor-ai a parce den baai, ta cruza coe Gral. Ruiz i su hendenan abordo. Ora nan a mira esai, President Cervero a toema coe forza e bapor ingles "*Morro*", touwboot di South Pacific Steam Packet C°, pa sali bai poersigi e revolucionarionan. "*Morro*" a sali coe un ochenta homber di warda Colombiana abordo i pa 5 or di atardi nan a contra otro. Asina pres nan a topa otro, *Alajuela* a coeminza fuego i pelea a sigi. Pa 10 or di anoche "*Morro*" a bolbe na su lugar di hancra bon maltratá di dos golpi koe *Alajuela* a doenéle i coe dos hende heridar abordo. Té awé nos no sâ nada di e revolucionarionan. Gobiernoe a manda un Comision cerca Ruiz pa ofrecéle toer sorto di garantía p'e bolbe na stad; maar como e Comision no por a haja oende é ta, el a bolbe sin haci nada. Nos por mira padilanti fin di e desorde-akí pa Panamá. Ta sigur koe Gobiernoe di Union lo hajéle den un cuestion internacional. Agente di South Pacific Steam Packet C° a protesta dilanti Cónsul ingles contra e maltratoe koe nan a haci na toemamentoe por fuerza di e bapor di e Companía-aí, i el a haci Gobiernoe responsabel pa toer danjo i perhuicio. No ta di spera koe Gobiernoe Británico [di Inglaterra] reclama contra e violencia-ai di derechoe internacional? I esai net den circunstancianan di awor, koe Tesoro (Caha di placa) nacional ta na masjar mal estadoe, manera President di Union a declara den su mensaje (carta) k'el a presenta na Kamernan e anja-aki!............

Pa awor mi ta caba mi noticia coe e nobo tristoe i fatal, koe *Asamblea Legislativa* di Estadoe a aproba e plan di ley (Wets-ontwerp) pa bolbe pone Aduana di Panamá.

AMERIKAANSCHE OUDHEDEN

Uit de Nederl. West-Indiën.

In het jongste „Verslag omtrent het Rijks Museum van Oudheden te Leiden" lezen wij, dat uit de Nederl.-West-Indiën kostbare inzendingen en schenkingen van *Amerikaansche Oudheden* door de Directie van genoemd Museum ontvangen zijn.

Uit SURINAME werden Oudheden „overgezonden, sommige ook „*ten geschenke*, door den heer *C.* „*J. Hering*, hoofd-commies bij „de belastingen in Suriname te „Paramaribo. Aan dezen heer, aan „wiens ijverige, belangelooze bemoei„ingen het Museum gedurende ve„le jaren talrijke bijdragen mag „dank weten, werd door de Neder„landsche Regeering een onderzoek „opgedragen tot het opsporen en „afteekenen van zoogenaamde hië„roglyphen en beeldteekens, door „de Indianen-Caraïben, vroegere „bewoners van Guyana, in de rot„sen van de Marowijne- en Coppe„name-rivieren ingehakt, en tevens „tot nasporing van andere over„blijfselen der oude bewoners van „Nederlandsch-Guyana. Als op„brengst dier onderzoeking erlan„de het Museum de volgende aan„winsten": bijlen, scherven, dierenbeenderen; een houten knots, enz. enz. Elk dier voorwerpen worden nauwkeurig in het Verslag beschreven. Zoo leest men bij het artikel „Twee *houten* Cassava *raspen*," die vroeger bij de Arowaka-Indianen in gebruik waren, dat zij zijn „vervaardigd van eene plank, waarin „kleine puntige stukjes steen gesto„ken, en met een soort van pik, „*manna* genaamd, bevestigd zijn.... „Eene dezer oude raspen is afkom„stig uit een heiligdom van Piaja, „toovordokter of priester, in het „distrikt Boven-Parra, waar het als „een voorwerp van godsdienstige „beteekenis bewaard werd." Eindelijk voegde de heer C. J. Hering nog bij die merkwaardige collectie een zestal teekeningen: vier schetsen in potlood en kleuren; gezichten op St. Laurant, Albina, Galibi, en den vuurtoren aan den mond der rivier.

Ook van het eiland ARUBA worden Indiaansche Oudheden naar het Leidsche Museum opgezonden. Het „Verslag" zegt daaromtrent:

„TEN GESCHENKE ontvingen wij „wederom van den Eerwaarden „Heer A. J. van Koolwijk, R. C. „Pr. te Oranjestad, van wiens tal„rijke bezendingen wij reeds zoo„vele malen met hulde en dank „mochten gewagen, een aanzienlijk „aantal, en daaronder zeer zeldza„me voorwerpen, afkomstig van de „Caraïbische of andere vroegere be„woners van het eiland Aruba, „meest alle verzameld uit een oud„Indiaansch kamp nabij de R. C. „kerk van Santa-Cruz."

De lange lijst van merkwaardigheden wordt geëindigd met de vermelding van een *schedel*, eenmaal toebehoorende aan een ouden Indiaan, Nicolaas Pyclas of Pyclaas, die, vóór ruim veertig jaren overleden, gehouden werd voor den laatst overgebleven afstammeling van het oude Indiaansche op Aruba eenmaal gevestigde Caraïebische ras.

„Vooral verdiende eene laatste „bezending door den heer VAN KOOLWIJK aan het Museum overgemaakt „eene dankbare vermelding."

„Bij het omgraven van den grond in het Indiaansch kamp bij Santa-Cruz werd, op den 2n Februari van

het loopende jaar [1883] eene oud-Caraïbische begraafplaats ontdekt. Op eenen grooten **p o t o f u r n**— van gebakken aarde met bollen bodem en staanden rand— stond omgekeerd een andere pot van gelijken vorm en ongeveer gelijke afmetingen: in den eersten een hurkend menschelijk **s k e l e t**, met het aangezicht naar het noorden. De beenderen lagen door elkander. Rondom den ondersten pot was het gat tot op de hoogte van den rand met asch aangevuld. De rand van den bovensten pot was over dien van den onderste geplaatst en sloot dien volkomen af. Bij het skelet werden geen andere voorwerpen gevonden.

"De eigenaar van den grond, de heer F. OLIVET, die vroeger aan den heer VAN KOOTWIJK met de meeste bereidwilligheid tot het doen van opgravingen toestemming had verleend, sloeg alle aanzoeken af om de vondst aan anderen af te staan, en gaf aan den Heer VAN KOOTWIJK en den Heer DE VRIES, R. C. P. en Pastoor te Santa-Cruz, die spoedig op de plaats aanwezig kwamen, de gelegenheid om onder de noodige voorzorgen, de geheele ontgraving te doen bewerkstelligen. Men slaagde er in, om de beide potten met hunnen inhoud geheel aan den dag te brengen, zonder dat een enkel stuk verloren ging. Alles werd in de woning van pastoor DE VRIES geborgen, aldaar onder leiding van beide geestelijken in kisten gepakt en over Curaçao naar Nederland overgezonden, waar de bezending behouden en wel aankwam. De verschillende brokstukken van den bovensten pot werden alle aanwezig bevonden en tot elkander gebracht, zoodat het geheel met het skelet, in het Museum op- en tentoongesteld, eene juiste voorstelling zal geven van de wijze, waarop de oude Caraïbische bevolking op Aruba hare dooden aan de aarde toevertrouwde.

"Zoover wij weten moet dit geheel als eene geheel eenige bijdrage van dezen aard beschouwd worden en hebben de beide verdienstelijke R. C. geestelijken eene billijke aanspraak verworven op dankbare erkentenis en hulde voor hunne ijverige, doelmatige en belanglooze bemoeiingen in het belang van wetenschappelijk onderzoek en de vermeerdering van de kennis der zeden en gebruiken van de oude bewoners van het eiland."

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Gouvernements-besluiten.

Aan den maréchaussée der 1e klasse alhier *Jan van Bruggen*, op zijn verzoek, met ingang van 1e December eerstkomende, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend, onder toekenning van pensioen.

—Aan den Heer *G. M. D. Fock van Coppenaal* gouvernements-geneeskundige van *Bonaire*, thans met verlof in *Nederland*, op grond van lichamelijke ongeschiktheid, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend, onder toekenning van pensioen.

ZIJN DE TELEPHOONDRADEN GEVAARLIJK?

—o—

De heer Maurits Snellen schreef aan het *Utr. D.*, dat hem uit de berichten omtrent het inslaan van den bliksem, gedurende dezen zomer bij het Kon. Ned. Meteor. Instituut ontvangen, is gebleken dat het gevaar, door de *telephoondraden* veroorzaakt, niet gering is.

„Met het bovengezegde is niet uitgemaakt, dat de gevaren door telephoon-geleidingen over de huizen niet weg te nemen zijn; door toepassing van bekende middelen zouden de bedoelde gevallen in het geheel niet hebben plaats gehad. Maar waarom het gevaar niet voorkomen door, in plaats van luchtgeleidingen, alleen grondgeleidingen toe te laten? Daartoe zal het toch eenmaal komen. Reeds in 1880 bood de heer Olland aan, een net van telephoondraden door Utrecht en door een paar andere steden onder den grond aan te leggen.

„Met stilzwijgen werd zijn concessie-aanvraag beantwoord: en wat geschiedt er nu? Amerika geeft het voorbeeld. Daar zullen binnen weinige jaren de luchtgeleidingen door grondgeleidingen vervangen zijn. Dan zullen wij natuurlijk ook volgen en, door schade en schande wijs geworden, een stelsel gaan toepassen, dat ons reeds van den beginne is aangeboden, maar waarin wij toen geen vertrouwen stelden.

„Arm volk—zoo besluit de heer Snellen—dat zoo weinig zelfvertrouwen bezit, dat het uit den vreemde moet halen wat door landgenooten was aangeboden!"

—Naar wij vernemen wordt het *Montefiore-fonds* opgericht met eene som van *f* 6089.02 zijnde het saldo van de opbrengst van den Bazaar en de vrijwillige bijdragen, na aftrek van gedane uitdeelingen en kosten.

AAN HET PUBLIEK.

De Commissie voor den BAZAAR MONTEFIORE acht het zich ten pligte, nu hare taak volbragt is, aan al de ingezetenen van Curaçao, en aan die personen uit den vreemde, welke door inzendingen als anderszins daartoe bijgedragen hebben, haren hartgrondigen dank te betuigen voor hunne welwillende deelneming aan dien Bazaar.

Deze openbare dankbetuiging geeft slechts in geringe mate terug de innige dankbaarheid van de ondergeteekenden, leden der Commissie, welker pogingen op zoo milde wijze door inboorlingen en vreemden ondersteund werden. Aan de ruime giften, aan de groote deelneming in de loterij is de schitterende uitslag te danken, die aan den Bazaar, een voornaam deel der feestvieringen ter eere van den grijzen en edelen menschenvriend, is te beurt gevallen.

Allen hebben tot een edel en heilig doel meegewerkt, en de offers, gebragt op het altaar der weldadigheid, zullen jaarlijks ter leniging strekken van het leed van zoovelen, die door de fortuin niet begunstigd zijn. De overtuiging wel gedaan te hebben blijve ons allen als belooning bij, en steeds zal de Curaçaosche maatschappij, om haren weldadigheidszin zoo algemeen bekend, met zelfvoldoening kunnen terugzien op haren arbeid; steeds zal zij het zoo belteekenisvolle devies kunnen naspreken van Sir Mozes Montefiore:

DENK EN DANK.

Curaçao 17 November 1884.

E. L. van Lier.
S. Senior Jr.
Jesurun Penso.
H. M. Penso.

—Den 14 dezer overleed te Caràcas in den ouderdom van 88 jaren, de Heer *Antonio Leocadio Guzman*, vader van Generaal *Guzman Blanco*, ex-President van Venezuela. Hij heeft een groote rol gespeeld in de politieke aangelegenheden van zijn land. Sedert 1870 heeft hij de aanzienlijkste betrekkingen bekleed. Het vermogen door hem nagelaten wordt op twee millioen gulden geschat. De begrafenisplechtigheden zouden op den 18n dezer plaats hebben. Op dien dag, door de Regeering van Venezuela als dag van rouw voorgeschreven, hebben de verschillende Consuls alhier, alsmede de schepen in deze haven hun vlaggen halverstok gesteld.

NEDERLAND.

—Generaal *K. van der Heyden* is door de Fransche Regeering benoemd tot *Officier d'instruccion publique.*

Deze benoeming is het gevolg van het rapport, dat door den markies Brau de St. Pol Lias over zijn zending naar Atjeh is uitgebracht.

De hulp, hem op zijn wetenschappelijke reis door den generaal verleend, wordt in het rapport met de hoogste waardeering in herinnering gebracht, en heeft den botrekken minister doen besluiten de onderscheiding toe te kennen.

—Zijne Hoogheid radja Moeda Moehammed Joesoef, onderkoning van Riouw en onderhoorigheden, heeft bepaald, dat alle voorwerpen door hem ingezonden op de Koloniale Tentoonstelling te Amsterdam, na afloop daarvan zouden worden geplaats in 's Rijks Ethnographisch Museum.

ROME, tot 8 Nov.— Z. H. de Paus heeft negen Kardinalen benoemd; onder hen is er evenwel geen een voor Frankrijk, welks regeering zich door vervolging der Katholieke Kerk die eer alles behalve waardig heeft getoond.

—Sedert zijne verheffing op den Pauselijken Stoel heeft Z. H. Paus Leo XIII zijne geboorteplaats *Carpineto* verrijkt met een ziekenhuis, een school, een observatorium en eene werkplaats voor arme meisjes.

—Wij hebben reeds gemeld, dat de Kardinaal-aartsbisschop van Napels, Mons. San Felice, die al wat hij bezat reeds voor de Cholerailijders zijner residentie besteedde, zijn Herderlijk kruis aan den aartsbisschop van Catania heeft overgezonden, om dit ten gelde te maken ten behoeve der slachtoffers der vreeselijke *hoos*, welke over die plaats en over den omtrek woedde. Eenige burgers van Catania hebben zich tot den aartsbisschop van hun stad, Mgr. Dusmet, begeven met 2000 frank, ten einde het kruis te koopen, terwijl zij te gelijkertijd een telegram aan den Kardinaal zonden, waarin zij hem verzochten, als souvenier van het dankbare Catania, het kruis weder van hen aan te nemen.

ANTWERPEN 20 Oct. — Onverwachte mededingers, van de meest verwijderde landstreken, komen zich op onze Tentoonstelling in het strijdperk mengen, om aan Europa den voorrang te betwisten. De Kamer van Koophandel te *Bombay* legt de meeste bedrijvigheid aan den dag, om in Europa de Engelsch-Indische producten te kunnen afzetten. De republieken van *Columbia*, *Venezuela* en *San Salvador*, hebben hare mededinging toegezegd. Het gouvernement van de *Argentijnsche* republiek heeft een subsidie van honderd duizend franken toegestaan. In *Brazilië* heeft de Maatschappij *Centro de lavoura e comercio*, voor haar alleen een oppervlakte van 300 ☐ meter besproken. *Portugal* zal deze gelegenheid te baat nemen, om de oogen van Europa te vestigen op den tegenwoordigen toestand van zijne Koloniën, uit een materiëel en economisch oogpunt.

LONDEN, 12 Nov.— De begrafenis van den heer *Fawcette* de Engelsche Postmeester-Generaal (overleden den 7n dezer) heeft te Cambridge plaats gehad. Zij werd bijgewoond door 1500 personen.—Lord *Northbrook* dringt er bij de Regeering op aan, 250 torpedo-booten te laten bouwen. De heer Marriott heeft zelfs een voorstel ingediend, om gedurende twee jaren het amortisatiefonds te gebruiken tot uitbreiding van de marine.

MADRID, 5 Nov.— De revolutionair *Ruiz Zorilla* bevindt zich op de Fransche grenzen en tracht in verstandhouding te komen met Spaansche troepen. De regeering neemt voorzorgen om Zorilla's plannen te verijdelen.

NEW-YORK tot 12 Nov.— Nooit heeft men hier te New-York bij de verkiezingen van een President zulk opgewondenheid aanschouwd als tegenwoordig. Er heerscht een algemeen crisis. Ook te Chicago was het op 5 Nov. alles behalve rustig. Ongeveer een 20.000 republikeinen trokken als razenden de stad door: zij hadden voor de democraten het onderspits gedolven. New-York is insgelijks aan de zijde van den democraat *Cleveland*, wiens kansen op den Presidenteelen zetel tot 8 Oct. zeer schoon stonden.

DE CHOLERA.

De vreeselijke Epidemie, die men dacht dat voorgoed uit Frankrijk en Italië geweken was, heeft opnieuw de stad Napels en onderscheidene plaatsen van Frankrijk bezocht. *Toulon, Nantes, Oran, Yport, Aubervilliers* en *Parijs* tellen reeds zeer vele slachtoffers. Te *Parijs* zouden volgens eenige bladen, sedert 20 Juni 160 gevallen zijn voorgekomen; waarvan 60 met doodelijken afloop. Thans neemt de ziekte toe; ofschoon nog het aantal dooden gering is, zegt een telegram van 10 November, zijnde 83 van de 186 gevallen! Op 11 Nov. deden zich 55 ziekte- met 22 sterfgevallen voor. De luchthartige Parijzenaars bekommeren zich nog niet veel om de ziekte; de openbare vermakelijkheden worden niet gestaakt.

—o—

Roma 20 October 1884.

Mi muy estimado Amigoe, Cobi.

(*Sigimentoe di Nº 46.*)

Coe un contragustoe anto nos a bai na Genua; i pa papia berde, Cobi, no ta coe toer mi gustoe, koe mi ta sigi den carta es biaga. Mi ta tantoe jeen coe Roma, koe, si mi ta sigi mi deseo, lo mi larga para toer cos pa boela coe bo *tè na ai*. Maar anto lo mi haci un cos di bobo; *nó*, mi meste sigi coe bo ketoe-ketoe mi biaga, i mi ta sigur, koe despues lé gustá mi mas tantoe.

For di Marseille anto nos a bai coe ferrocarril na Genua. Promer nos a jega na es stad, nos meste pasa limitenan di Francia i Italia, camina nos tabatien di meste di larga samina nos cos pa nan mira, si nos tabatien contrabanda. Awor, Cobi, bo meste sabi koe Italia ta un tera masjar pober. Nan no tien basta placa na es tera, i hopi ta na papel, papel di 1, 2 ó 3 placa. Ta un curiosidad, si bo ta bai pakoes ó tienda, i koe bo ta paga nan coe plata. Cents grandi di koper i papel ta placa, koe ordinariamente ta pasa at. Foi esai ta biri, koe zeladornan di ai ta manera tigernan pa haja un ótro pasagero coe contrabanda.

Ningun di nos tabatien idea di haci contrabanda, alomenos a mi no tabatien nada. Ora nos a jega anto na Ventimiglia, camina tien zeladornan, pa samina nos, nos a sali foi ferrocarril, i a bai na zaal di warda. Mi no tabatien nada pa declara, ni Maike, ni Pierre. Ma pa desgracia nan ta haja den valies di Maike dos paki di sigaria i un poco snuif. ¿Kende por a corda koe lo nan toema dos paki di sigaria i un doesji snuif pa contrabanda? I toch nan a haci esai coe Maike. Ora nan a puntra Maike, si el no tabata nada pa declara el a bisa nan: „*Niente Signor* (nada senjor)". Es zelador anto, ora el a mira es dos paki di sigaria den valies di Maike, a saca nan afor i moenstra nan na Maike diciendo, cara rabiar i hariendo: *Ah! Ah! niente Signor. Queste birbo!* (¿ Ta kiko Senjor? Nada? Ganjador bo ta!) Maike no tabatien miedoe pa es homber, francamente el ta responde: „Senjor, bo mester ta bien miserabel, di toema pa contrabandista: un pasagero coe dos paki di sigaria i un doesji di snuif. Ata es sigaria ta pa bo," papiando asina, el ta tiré snuif i sigaria den cara. „Manda awor cohé mi, lo mi paga pa contrabanda, mees bo por será mi, maar sea sigurá, koe den henter mundoe lo nan sá ki miserabel Italia ta, ki cueba di ladron el tien pa roba pasagero pacífico." Es zelador no tabata contentoe di es hechoe. El tabata rabia i jama un dos policia caba, pa haci cuenta coe Maike. Maar Govert, ta bai cerca es zelador; ta haci un senjal i ta papia dos tres palabra coené koe a efectua, koe es zelador tabata pidi Maike dispensa, di no a tratéle cabajerosamente, i koe el a larga nos toer bai ketoe-ketoe.

Ora nos toer tabata sinta trobé den ferrocarril, mi a puntra Govert, com el por a scapa nos asina. Maar el no kier responde; toch Pierre tabata respondé pé. "O, Govert, ami a comprende toer cos. "Bo a haci usoe di bo senja di maçon, "esai tabata basta pa bo, i nos toer a "pasa liber". Govert a hari sin responde nada, maar Maike a contesta pé: „Asi "na ta, mi Amigoe, bo no por ninga, "mi ta conoce masjar bon es kensjinan "pa haci contrabanda; no ta por nada, "koe mi ta Venezolano. Awor si maçon "tabata haci uso noema di es senja, pa "haci contrabanda, lo mi corda. ¿We! "ki cuenta mi tien coe nesai? maar tien "otro abusoe di es senjanan, abusoe, koe "ta haci hende traidor di su patria." "O "no tien cos mas sigur koe esai," asina Pierre tabata papia. "Nos no a mira den "es tempoe, koe generalnan koe meste de"fende su patria contra enemigoenan di nan "tera, a entrega henter egercito na ma"noe di un stranjero, forzá coe un senja "di un General maçon, segun principio "di maçoneria, FRATERNIDAD. Mi Ami"goe, ¿no ta Loge, koe dici, koe nan no "tien cuenta coe politico, koe a forma "Italia, koe a haci lamanta gera di roe-

mannan denter Austria i Prusia, koe a corona Wilhelm como Imperador di Alemania." "Maar," asina Govert tabata responde, "Pierre dispensá mi, toer esai no tien cuenta coe senjanan, koe nos tien como maçon." "Esai por ta," asina Maike dici "maar toch lo bo sabi masjar bon, koe muchoe bez nan ta hacі un mal uso di es sonja, i koe muchoe bez nan a caba coe derechoe di hende, coe busticі humano. O, mi Amigoe, bisá mi ¿Bo ta kere ainda koe maçonnan por ta bon católico? koe un católico por ta maçon i un berdadero homber católico?" "Maar Maike" asina Govert tabata contesté "¿Ki maloe mi ta haci anto? A mi no ta horta, a mi no ta mata, a mi ta stima mi prógimo, mi ta haci mi comercio manera un hende drechoe" "Por ta", asina Pierre dici, "koe toer kiko bo ta haci ta bon, maar toer es bon anto, koe bo ta haci, bo no ta haci como maçon, maar como Señor Govert Boudewijn." "Maar mi ta sigurá bo, koe maçoneria a haci, koe mi a probecha tantoe den mi comercio; maçoneria a haci, koe awor mi ta un hende bon boetar, koe por juda hopi pober." T'esai Govert tabata contesta. "Larga, Govert," asina mi tabata bisé, "larga koe bo a gana den bo comercio, larga mees koe bo no a gana nada coe danjo di un otro, ¿es ganasji anto por ta comparar coe es koe bo a perde, es ta: privilegio i gracia di bo Iglesia, koe bo no ta miembro biboe mas di dié? Iglesia a condena maçonería, pasobra su fin principal, es fin, koe solamente cabezuan conoce, ta dignoe di condenacion, como bo no por ninga, i koe bo sâ masjar bon, foi toer kiko ta socedé na België, bo pátria, na Francia, na Alemania, na toer camina. Si Iglesia anto a condena un sociedad, ni pa toer placa di mundoe, bo por ta miembro di dié. No, Govert, un cos asina nunca lo bo a sinja ni di bo Tata, ni di bo mama, ni na college, camina bo a sinja otro principio." "Ai, Ipi," asina Govert tabata contestá mi, "larga nos stop di papia riba es asuntoe-akí. Mira ki bonitoe lugarnan nos ta pasa." Asina a caba nos combersacion, koe, Dios sabi, podisé lo no ta sin bon consecuencia.

Ora nos a jega na Genua, nos a haja un binti minuut di tempoe, pa fresca nos curpa un poco, maar no pa bisita es lugar, koe meste tien masjar cos bonitoe pa hende mira, principalmente pa nan koe tien gustoe di mira cos interesante di hopi sigloe pasar. *San Lorenzo* un misa trahar den sigloe diez-dos, meste ta famoso. Ta ai-den també, koe nan ta warda *e schotel santoe*, koe, segun tradicion, *Reina di Saba a presenta na Salomon*, i koe despues *Cristoe a usa na últimoe cena*. Mi tabatien duele di no haja tempoe pa bisjité, ¿toch kiko lo mi haci? Maar, Cobi, no jora di esaí, pasobra mi a mira caba tantoe cos, i coe poder di Dios, lo mi mira ainda un tantísimo, koe sin duda, ora mi bolbe, mi por combersa un anja largoe coe bo riba toer es asunto, sin koe lo mi tien noode di ripiti dos bez meescos.

Es koe mi a mira na Genua, i koe ta merece un premio major, ta stacion di ferrocarril mees. Manera nan dici, e no tien su pareuw na mundoe. Ni Parijs, ni New-York su staciounan por ta comparar coené. Su Koepel di glas, su pilarnan di marmer, coe un palabra su henter ta un obra di Meester di architectura i boniteza.

Ora nos a drenta es stacion, nos oreanan a bira soerdoe di grita; *Che bell' uve. Chi ci vuole.* Ki dreifi bonitoenan! ¿Ken meste di nan? of wel: *Vino d'Asti! Vino d'Ascanio!* binja di Asti! binja di Ascanio! i nos, koe tabatien gustoe den es cosnan, a coempra bon dreifi coe un dos bottel binja. Ora nos a kita nos promer sed, nos kier poerba un binja excelente, pa bebe bon-biní na Italia. Maike ta toema lista di binjanan, koe nan tabatien-aí, pa coempra un bon bottel. Tabata un marcá di 6 lires. Awor pa binja italiano bo meste haja binja di mas fini, pa 6 lire un bottel. Asina nos tabata warda pedel bini, pa ofrece nos un bon binja fini. Despues di un poco, Kastelein mees, pasobra pedel no tabatien muchoe forza, a bini coe un damesjean jeen coe binja, ta bati dos bez coe su man contra garganta di es damesjean, koe tabata haci boela su tapadera di aceta foí dié, i ta jena nos kelki, o mejor nos glas, sin koe nos a corda di stop es homber, o di pidié splicamentoe di su hacir. Liger nos a comprende, koe es biaga Maike a bera masjar, pasobra na lugar, koe tras marca di binja tabata para 6 lir. un bottel, tabata para 6 lir. un damesjean. Es heramentoe a haci, koe nos tabatien ocasion di bebe muchoe bez nos bon-biní na Italia, pasobra nos no a larga para nos binja na stacion, maar comform nan tabata grita: *Partenzddddá Partenzddddá..Per la ligna di Romdddddá..* (Ta ora pa bai coe ferrocarril na Roma), i koe nan tabata doena sinjal coe un klok grandi, koe nan tabata bati coe mân, nos a hiza nos damesjean, i a doené un lugar masjar decente i honorable den nos wagen.

Mi a bisa, koe Kastelein a bati e tapadera di azeta foi damesjean. Pa comprende esai, Cobi meste sabi, koe binja italiano no ta serar semper coe korki, maar solamente coe un poco azeta, koe ta dreif riba binja i koe ta seré perfectamente. Natural es binja meste fica para den bodega o kasji. Tambe el ta sirbi pa algun luna noema i ta bira zuur masjar liger.

Awor nos ta di biaga di Roma anto!

(*E ta sigi.*)

Rebista del Mercado.

NEW-YORK, Nov. 5, 1884.

Azúcar. — (Mercado quieto).			
Cuba-Mascabado	4¼	á	5 3/16
idem Centrifugo	5¼	á	5¼
Pto Rico	4⅛	á	5 3/16
Aloe		á	8
Brazilete.			
Delgado	$ 20	á	25
Grueso	$ 25	á	30
Café. (Existencia 23,463 sacos).			
MARACAIBO.			
Trujillo	9¾	á	10¼
Boconó	10	á	10¾
Mérida	10½	á	12
Cúcuta	10½	á	11½
Clases extra	12	á	12½
SABANILLA. (Existencia 4.969 sacos).			
Ordinario	10	á	10¼
Regular	10½	á	10¾
Bueno	11	á	11½
Superior	12	á	12½
Clases extras	13	á	14
LA GUAIRA, CARÁCAS Y Pt CABELLO. (Existencia 14,700 sacos).			
Trillado	9¼	á	10½
Descerezado	10½	á	12
CORO	9	á	9¼
Bálsamo Tolú	35	á	36
Bálsamo Copaiba		á	35
Cueros de chivo. (Mercado firme).			
Coro escojidos 1º		á	60
Coro escojidos 2º		á	37½
Coro escojidos 3º		á	35
Maracaibo	31	á	32½
La Guaira & Pt. Cabello	27	á	28
Rio Hacha sin escojer		á	40
Cueros de venado. (Mercado quieto).			
Orinoco		á	27
La Guaira	28	á	30
Pto Cabello		á	27½
Cueros de Res.			
Dulces La Guaira		á	18
.. Pt. Cabello		á	19
Salados		á	14
MARACAIBO. (Mercado quieto).			
Dulces	15½	á	16½
Salados		á	14
SABANILLA. sin escojer		á	17
BOGOTÁ. idem	19½	á	20½
RIO HACHA. sin escojer		á	14
ORINOCO. sin escojer		á	21
PTO. PLATA		á	14½
Caucho. (Mercado quieto).			
Pará fino		á	70
.. ordinario		á	40
Cacao. (Mercado quieto).			
Maracaibo	22	á	24
Carácas	17	á	18
Dividivi. (Mercado quieto)	$ 30	á	$ 40
Lana		á	9
Miel de Abeja.			
de Cuba, por Galon en depósito	53	á	55
de Sto Domingo.	51	á	52
Palo de Mora. (Mercado quieto.)			
Maracaibo		á	13.00
Sabanilla		á	14.00
Zarapia. (Nominal)	1.50	á	1.70

CAMBIOS. ☞ El cambio en Paris sobre Londres está hoy á fr 25.24

Sobre Lóndres Letras Banqueras	á 3 d/v	$	@ 4 80½
id.	.. 60	.. ..	@ 4 84
Sobre Paris.	.. 3	.. frcs	@ 5 21¼
id.	.. 60	.. ..	@ 5 23¾
Sobre Hamburgo	.. 3	.. M.	@ 95¼
id.	.. 60	.. ..	@ 94¾

Azúcar Refinada.— El "drawback" sobre azúcar refinada ha sido reducido á $ 2.62 ménos 1%.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van GOUDEN en ZILVEREN voorwerpen, beleend bij de Spaar- en Beleenbank van 1 Januari tot met 30 Juni 1882 onder Nº 5545 R tot met 972 S, wordt voorgezet op Donderdag 27 dezer en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der interesten.

Curaçao, 22 November 1884.

De Voorzitter
M. P. CURIEL.

ANUNCIO.

FIENDISJI di prendanan di ORO i PLATA, koe tien placa fiá arriba, na Spaar- i Beleen-bank, fó di 1º Januari té 30 Juni 1882, di Nº 5545 R, te 972 S, lo tien lugá dia 27 November i dianan sigiente.

Ta pidi donjonan, di paga interes, afin di evita bendementoe.

Curaçao, 22 November 1884.

President,
M. P. CURIEL.

"Impr. de la Libreria" de A. Bethencourt é hijos.